

Korståget till Vita huset

För Svenska Canada Tidningen av Nils F. Brown.

Den 23 maj gjorde de korsfarande barnen och hustrurna till de politiska fångar, som förmått i Amerikas fängelsehåll, sitt tjugoende försök att få förtäring för landsfäderna i Vita huset och för tjugoende gånger blev de underrättade, att president Warren G. Harding icke hade tid att taga emot dem.

Med trötta steg vandrade skaran åter ut i staden. Korsen är utpinnad moder med en liten på armen gripits av misströstan och hostat vid resan hem — huru nu än detta hem är, som makens och fadern icke på länge steg. Kanske någon av lidanden och omhändertaganden tillgånge gosse eller flicka i hjärtat uppväckt hoppet och börjat räkna dagar, veckor, månader och år, till dessa pappas avtjänat det långa straff, som samhället dömt honom — för vad? I mer än ett trött och hårt ansikte kunde man säkerligen läsa det slökande hoppets språk, när skaran vandrar bort från Vita huset — föremålet för alla amerikanska barns förhoppningsfulla drömmar.

Men en är icke hopplös. På ett ansikte kan man läsa, att ännu är striden icke slut. Energiakt och beslutssamt monstrar ledarinnan sin lilla trupp. Ett leende, en uppmanande nick, och åter vandrar modern med den lilla på armen och gossen och flickan med fastare steg.

"Vi skola återkomma", sade hon till den tjugoende andan i Vita huset. "Det är tydligt, att det kräves kraftigare åtgärder för att få presidenten att lysna till oss."

Det är mrs. Kate Richards O'Hare, som talar. Den kända socialistkvinnan, som själv suttit i fängelse för det stora brottet att ha uttalat sin åsikt om kriget. Det är hon, som leder skaran av modrar och barn. Det är hon, som sagt detta korståg i gång. Och det är hon, som ämnar föra det till segerrikt slut.

Det var en gång i vintras, som Mrs. O'Hare fick besök på sitt kontor i St. Louis av tvänne kvinnor, hustrur till två av de 113 politiska fångarna i Förenta Staterna. Dessa kvinnor hade erhållit beordring för sina kära. De hade väntat, de hade arbetat, de hade inlämnat en petition till höga vederborande. Om denna petitions betydelse hade hon aldrig något mer. Det fanns papperkorgar i Washington.

Det var då Kate Richards O'Hare, som länge stått i förbindelse med många av de fängslades närmaste och på deras fört utstått, sedan familjeförskrämda lämnade dem, såg dem i en lång rad framför sig. Hon såg hustrurnas böjda gestalter, barnens avtärda drag. Hon såg den långa raden av petitioner och protokoll, som vandrat sin väg till Vita huset, och som en blott kom det för henne: "Dessa kvinnor och barn skola bli en petition, som icke kan kastas i papperskorgen."

Och vad Kate Richards O'Hare föresatt sig, det utför hon även. Hon insamlade medel och lyckades intressera många organisationer och enskilda för företaget. En vacker vårdag hade hon samlat en liten armé av kvinnor och barn omkring sig. Och så började korståget till Vita huset.

Flera städer besöktes på vägen till Washington, och överallt blevo de trötta kvinnorna och barnen mottagna med övervallande hjärtlighet. Det var icke blott arbetarorganisationer, som tävlade om att sörja för deras välfärdande, även rent borgerliga institutioner och klubbar sökte underlätta de korsfarandes väg.

verklade därhan, att korsfararna vid ett senare besök blevo ganska artigt och välvilligt mottagna av presidentens sekreterare, George Christian. Christian hade ett längre samtal med mrs. O'Hare och var därtill ganska förkännande. Till sist frågade han, varför de icke kunde utskiva en petition och sända denna till presidenten, så att denne fick tid att noggrant övergå situationen. Som en blick kom det från mrs. O'Hare: "Detta är ett mänskligt dokument, som vi ha fört hit för att läsas av presidenten själv i dessa hustrurnas och barns anleten. Det är icke ord på papper, utan ett budskap, som är nedskrivet i mänskliga hjärtan, och som ett skarpsynt hjärta genast skall förstå. Nej, vi vilja att presidenten skall se oss i ansiktet, så att han kan läsa vår petition."

Korsfararna ha även uppvaktat justitieministern, men det enda Daugherty kunde lova dem var att varje sak skulle komma att undersökas för sig själv. Vilket icke var uppmanande. Justitieministern är f. n. själv hårt ansatt i kongressen för sitt förhållande till krigsprofitorerna. Det har bevisats, att han, innan han inträdde i regeringen, genom sina politiska relationer mot kontant erkäppta lyckades befria en rik man, som dömdes till långvarigt fängelse för en del skurkströk och vilken nu åter står under åtal för oredlighet under kriget, då han ytterligare läde profitt till profitt. En man som så ömmar för de fångna, borde dock icke stänga sitt hjärta för hustrurnas och barnens till de politiska fångarnas värdjan. Men det är ju skillnad på fångar och fångar. Och i detta fall är det "ingenting i det" — för justitieministern. Och varför då hjälpa?

Bland korsfararna märkes lille Ivan Chaplin, som till den begåvade poeten Ralph Chaplin, som dömdes till 20 års fängelse för det svåra brottet att ha varit redaktör för I.W.W.-organet "Solidarity". I fängelset har Chaplin skrivit en del dikter, vilka hans hustru samlat och med förord av prof. Scott Nearing publicerat under titeln "Bars and Shadows". När man läst dessa dikter, så finner man, att Chaplin här står till ett betydligt högre plan som diktare, än han förut innehaft. I likhet med Oscar Wilde, som hans diktnings vunnit på fängelselivet, Chaplin har nu suttit fem år i fängelse. Dessa dikter, som han givit namnen skärpa och kamraternas i kärnan följande ord:

Mourn not the dead that in the cool earth lie—
The calm, sweet earth that mothers all who die
As all men must.
Mourn not your captive comrades who must dwell—
Too strong to strive—
Within each steel-bound coffin of a cell.
Buried alive.
But rather mourn the apathetic throng—
The cowed and the meek—
Who see the world's great anguish and its wrong
And dare not speak!

Lyften upp edra huvuden korsfarare! Fängelsets murar kunna icke binda själen. De kunna icke fjättra tankarna på sig!"

Som påskrappt träffade dessa ord, som tydligen voro inspråkade av presidenten själv. Ryggarna böjdes, stegen blevo tunga. Men kring ledarinnans drag kom ibland ett segt och kallt drag. Det var som om hon ville säga: "Herr president, betrakta dessa barn! Se på dessa kvinnor! Tror ni verkligen, att de äro aktörer? Kan ni icke läsa lidandet och resignationen i deras anleten? Har ni ingen känsla i ert bröst, herr president? Och ingen skam?"

Men mrs. O'Hare sade icke något sådant. Hon tänkte dess mer, och från den stunden har hon tydligen beslutat, att korsfararna skola belägra Vita huset, till dess deras kära bli befriade. Om det också skall taga månader och år.

Och den vrede, som måste ha gripit den energiska ledarinnan, stillades sannolikt icke av att tidningen i fråga i fortsättningen förklarade, att "presidenten med nöje skulle låta barnen leka på gräspanlarna utanför Vita huset". Han och mrs. Harding "äro synnerligen förtjusta i barn och bysa varma sympatiörer för de olyckliga". Men mrs. O'Hare bet endast ihop tänderna över detta skändliga hyckleri.

Det var söndag. Korsfararbarnen, som kommit för att besöka den barnrike landsfädern, strövade omkring i staden. De kommo till en kyrka — en baptistkyrka. Barnen ville gå in. Men utanför stod poliskonstaplar. De hindrade de små att stiga in. De hade befallning från högsta ort att på inga villkor låta barnen komma in i det tempel, där man säger sig följa hans bud, som sade: "Läten barnen komma till mig och förmenen dem icke, ty de höra himmelriket till". Och orsaken till detta förbud? Jo, Förenta Staternas president var där inne i kyrkan och tillbad — vilken? Och han fick icke störas av korsfarare. Men trötta steg måste barnen vandra från kyrkan, från vilken de av polisen blivit bortvisade. Förmodligen komma de aldrig mer i sitt liv att besöka en kyrka.

Den behandling, som dessa korsfarare rönt i Vita huset, väckte naturligen en storm av ovilja icke blott i arbetarkretsar utan även i rent borgerliga läger, där man icke helt och hållet blott huvudet av skammen. Tydligen var det denna ovilja, som

handväning utrota, utan som tvärtom i vissa kretsar synes få en allt större spridning. Vi ha bland oss organisationer, som tagit amerikanismen på entreprenad. Den skändade Ku Klux Klan är en sådan. Det finnes andra, som arbeta för samma mål, ehuru icke med så fräna och uppberbara metoder som nattskjortans ridare. De, som gjort sig till förespråkare för detta evangelium, påstå sig själva vara patrioter över alla patrioter. De nämna sig själva hundra procent amerikaner. Men när man närmare betraktar deras program, finner man, att denna amerikanism består i hundra procent bigottteri, okunnighet, hat mot andra nationer och förakt för medborgerliga rättigheter, och man behöver icke länge pejla öppet i all denna hundra procent, för att stöta på de inträsen, som i verkligheten stå bakom det hela. Dessa inträsen äro desamma, som under kriget stannade hemma och läde profitt efter profitt på hög och på siltid demonstrerat, att folkets, det arbetande och producerande folkets rättigheter för dem äro "scrap of papers". De säga sig vara hundra procent amerikaner, men de överträda utan tvekan den amerikanska konstitutionens både ande och bokstav — för profittens skull.

Skola vi svenskar utan vidare ödmjukt underkasta oss dessa inträsen? Skola de s. k. uttänningararna i allmänhet göra det? Förvisso icke, om de icke vilja, att de själva som nationalitet skola förintas och förigas och den stora amerikanska nationen bliva en nation, vars främsta kännetecken äro bigottteri, okunnighet och hat mot andra, med allt vad detta innebär och har till resultat. Den kände amerikanske författaren och kritiken H. L. Mencken har nyligen i en spirituell recension i "The Nation" över Ludvig Lewisohns nya bok "Up Stream" tangerat detta ämne. Mencken kan kanske bättre än någon lovas uttrycka de förnimmeliga känslorna i amerikansk. Man får den förnimnelsen, att han riktigt njuter, när tillfälligt råkas. Och här har han fått ett riktigt tillfälle. Han säger bl. a., att detta slags amerikanism, som på både officiell och halvofficiell syn vara på modet, är intolerant, ignorant, ger, servil och avskyvärd. Man kan, säger Mencken, mata en immigrations manliga värd genom att iakttaga den energi och den intelligens, med vilken han motsätter sig densamma. "Om han utan vidare faller undan, med färar i ögonen, då har en utländsk makt förlorat antingen en idiot eller en skurk. Men om han gör motstånd, då har den amerikanska republiken vunnit en man", säger denne amerikaner.

Och icke vilja väl vi visa oss som idioter eller skurkar? Vår plikt är att med händer och fötter spjarna mot alla försök att förinta vår nationalitet. Efter styrkan och skickligheten av vårt motstånd skola vi och bliva dömda, om icke för så av kommande generationer. Medel och vapen sakna vi icke. Ett av våra kraftigaste vapen är våra svenskar föreningar. Det åter byter sig, huru vi sköta dessa och använda dem i svenskhetens kamp, om vi skola lycka och icke bevara denna svenskhet och samtidigt rikta den amerikanska nationen.

Låt oss minnas detta! Låt oss med all kraft uppehålla vårt svenska föringsly och använda det i svenskhetens och den sanna amerikanismens intresse. Om vi det göra, skola vi göra vår del vid bekämpandet av den s. k. hundra procent amerikanism, som nu gör sig bred över allt och söker förstöra vad vi och andra nationaliteter med möda i många och långa år timrat och byggt.

N. F. B.

VI SVENSKAR EN UPPGIFT FÖR DE SVENSKA FÖRENINGARNA.

(Med benäget tillstånd av förf., lämnat från Drottningens, officiell organ för Vikinga-Orden.)

Såsom bärare av och artvarare till en gammal och rik kultur hölls det oss svenskar i Amerika att se till, att denna kultur får leva härute och fortplantas till släkter, som efter oss komma. Detta icke blott för att denna kultur, som vi behöva bara läsa några nummer av t. ex. "Svensk-Amerikaner" för att få mer än nog. För mig var detta vilda "trövel" fullständigt oöbergligt ända till dess jag fick ett tillfälle att kasta en blick bakom kulliserna. Då mötte jag "programmet" som det tsariska Ryssland och England kommit överens om rörande Sverige. I denna allians ingick sedan det Morganskas penningssyndikatet för U. S. Detta "program" innefattade icke bara svenskhetens utrotande i Amerika utan även i Sverige. Naturligtvis funnos mer eller mindre "svenska" i Sverige till detta "program" Branting och hans parti i sin sold och drev i början, men icke nu, antilimtarism. Däremot både drev och driver den än i dag avsvenskning. Det är detta "program" buret av en penningstark propaganda, som fört giffat såväl Sverige som den svenska frågan i Amerika. Detta program var aldrig internationellt, utan en imperialistisk kapitalism. Så länge icke ännu den svenska arbetarvärdet är brakt ur fältet, så länge märkes icke skillnaden i avskärarna hos Branting "parti" och hos hans "dirigenter". Att jag var förtig mot avsvenskningens berörde främst därpå, att den icke strävde mot folkförbrödning utan mot en utländsk pen-

Svart på vitt av KAL.

För några nummer tillbaka förekom en mycket sakrik och värdig avhandling om svenskhetens bevarande i Amerika, av märket "Primrose". Den var glädjande, då man betänker vilken smärja, man vanligen får läsa över ämnena "Svenskhet" "Svensk-amerikaner" och "Amerikaner". Man behöver bara läsa några nummer av t. ex. "Svensk-Amerikaner" för att få mer än nog. För mig var detta vilda "trövel" fullständigt oöbergligt ända till dess jag fick ett tillfälle att kasta en blick bakom kulliserna. Då mötte jag "programmet" som det tsariska Ryssland och England kommit överens om rörande Sverige. I denna allians ingick sedan det Morganskas penningssyndikatet för U. S. Detta "program" innefattade icke bara svenskhetens utrotande i Amerika utan även i Sverige. Naturligtvis funnos mer eller mindre "svenska" i Sverige till detta "program" Branting och hans parti i sin sold och drev i början, men icke nu, antilimtarism. Däremot både drev och driver den än i dag avsvenskning. Det är detta "program" buret av en penningstark propaganda, som fört giffat såväl Sverige som den svenska frågan i Amerika. Detta program var aldrig internationellt, utan en imperialistisk kapitalism. Så länge icke ännu den svenska arbetarvärdet är brakt ur fältet, så länge märkes icke skillnaden i avskärarna hos Branting "parti" och hos hans "dirigenter". Att jag var förtig mot avsvenskningens berörde främst därpå, att den icke strävde mot folkförbrödning utan mot en utländsk pen-

ningempierallim. Jag gissar att "Primrose" icke sett den flaggdyrkan, som drives i de amerikanska skolorna på nära håll, då skulle han hava uttryckt sig annorlunda om den.

Det är okunnighet å ena och propaganda å andra sidan, som är skuld till avsvenskningen. Tyvärr ser det ut, som om vi saknade en tidningspress, vilken fri och obehindrad kunde företa sig det så väl behövliga upplysningsverket.

Så vill jag fästa uppmärksamheten vid de beaktansvärda tankar herr Hugo Johnson framlade under rubrik "Kyrkliga oegentligheter". Jag skulde också önska, jag hade adressen på den pastor, han omnämnde. Ja, kyrkan är avsedd att vara världens hopp och fostra människor för timlig och evig lycksalighet. Och kunde vi bara komma därhan, att vi blevo villiga till ett öppet tankutbyte och avstode från att skändla sådana personers karaktär, vars åsikter vi icke tyckte om och icke anserdes förenliga såväl, skulle ett stort steg vara taget. Kunde vi få en sådan prägel på vår kyrkopolitik, vore det värt en allmän jubeldag.

Enanderfonden och minnesvården

Sent komma nu kommittéerna och redovisa för sedan senast för länge sedan redovisade inkomma bidrag till Amerikas svenskar minnesvård på Joh. A. Enanders grav.

Advertisement for Winnipeg Hydro electric stoves. Includes an image of a stove and text: "Köp en ELEKTRISK SPIS på lätta villkor Eder egen Hydro har givet er BILLIGT LJUS OCH KRAFT. Bruka det, och spara pengar. ELEKTRISK KOKNING är halva priset av gas eller kol. Kom in och få detaljer. Winnipeg Hydro CITY LIGHT & POWER 55-59 Princess St."

Advertisement for J.A. Banfield furniture store. Text: "Köp edra möbler och husgeråd på samma sätt, som ni köpte ert hus — men med den ytterligare förmånen av ingen ränta och ingen extra kostnad av något slag. RÅC givna gärna. J.A. Banfield 'The Reliable Home Furnisher' 492 MAIN STREET - PHONE 8667 'A Wholly Friendly Store to Deal With'."

Advertisement for Mme RAWNEY, a palmist. Text: "Mme RAWNEY Vetenenskaplig Palmist Frenologist Kan konsulteras om alla livets skiften: affärer, kärlek eller bekymmer samt med samma grad av känsla och förtroende, som ni konsulterar er advokat, läkare, bankir eller målare. Jag är tillgiven den största expertis bland min profession. All inlägg garanterad. 714 10 f. m. till 9 e. m. Suite 2, 325 Portage Ave. Opposite Katons. För att hjälpa dem i nöd ger jag mina tjänster gratis."

Advertisement for Dr. Martel's Kvinnopiller. Text: "Dr. Martel's Kvinnopiller för Kvinnliga Sjukdomar 25 års standard för uppkjutet och smärftull menstruation. Föreskrivet tennpakt, alla apotekare eller direkt per post. Pr. 12.00. Knickerbocker Remedy Co., 71 E. Front St., Toronto, Canada."

Advertisement for SKANDINAVISK ADVOKAT. Text: "SKANDINAVISK ADVOKAT Tel.: Kontor, A 1618. Residens, B 3712 A. M. OYDLE, L.L.B. Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc. 848 Bonerret Bldg., Portage Ave. Winnipeg."

Advertisement for Dr. J. Boulanger. Text: "Dr. J. Boulanger Eftergraderad i Paris och New York sjukhus. SPECIALITETER: Buk-kirurgi, Kvinnosjukdomar, Genito-Urinary laboratorium X-RAY LABORATORIUM Kontor och bostad: 1007 Jasper Ave., Edmonton, Alberta Telefon: 2009."

Advertisement for Dr. S. C. Peterson. Text: "Dr. S. C. Peterson SPECIALIST I Hud-, Kåne-, Urin- och Venerska sjukdomar. 401 McARTHUR BLDG., 211 Portage Ave. Kontorstid: 10-12; 2-5; 7-8. Telefon: A 4185."

Advertisement for DR. BRANDSON LÄKARE. Text: "DR. BRANDSON LÄKARE Kontor: 701 Lindsay Building Kontorstid: från 2 till 4 endast eftermiddag. Bostad: 707 - A 7138."

Advertisement for Dr. T. Glen Hamilton. Text: "Dr. T. Glen Hamilton LÄKARE Kontor: 1 A 3959 Bostad: Dr. John 899 210-212 Bonerret Bldg., Winnipeg, Man."

Advertisement for DR. M. B. HALLDORSON. Text: "DR. M. B. HALLDORSON SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR Kontorstid: 11 till 12 f.m.; 2 till 4 e.m. Prenumerera på S. C. T."

Advertisement for eye care. Text: "Spara Edra Ögon Om Ni icke kan se eller läsa gott, eller har huvudvärk och nervsvaghet, så besök mig först. Det är ögonen k.m.s. H. RUFUS ISAACS, M.M.O.S. Main & Dufferin, Winnipeg."

Advertisement for KRAFTA jewelry. Text: "KRAFTA och tumbler framgångsfullt behandlade (horloger, smycke, stål eller smärta). Allt arbete garanteras. Kom eller efterskriv till sanatoriebok. DR. WILLIAMS SANATORIUM, 823 University Ave., Minneapolis, Minn."

PER GRANES SEMESTER

EN SOMMAR-IDYLL

AV ELISABETH KUYLENSTIERN-ÅWENSTER

(Forts. fr. föreg. nr.)

— Ja, jag träffade henne. — Å, det är synd om hennes barn. Innehåller hon fortfarande... Per Grane gick till sin arbetsplats...

— Ja, det är bra snällt att vilja göra något för de förtryckta, använde fru Hedlund en fras i stället för tanke och tillade förbindligt: Vill häradsförhållningen ha ett bud till Anna Pettersson... Per Grane såg sedan noten med ett tvärt: — Nej tack, jag skall själv söka upp henne.

— Skall farbror? Elsas tonfall var beundrande. Var han kanske hjälpsam och snäll, fastän han föreföll att utskäms till det egna jaget? Per Grane såg sedan noten med ett tvärt: — Nej tack, jag skall själv söka upp henne.

— Det kan Elsa få. — Ja, tänkte kandidaten föregård, fiskar du i mitt vatten, möjlige spelvare... Per Grane gick till sin arbetsplats...

— Ja, tänkte kandidaten föregård, fiskar du i mitt vatten, möjlige spelvare... Per Grane gick till sin arbetsplats...

— Per Grane gick till sin arbetsplats... Per Grane gick till sin arbetsplats...

— Per Grane gick till sin arbetsplats... Per Grane gick till sin arbetsplats...

— Per Grane gick till sin arbetsplats... Per Grane gick till sin arbetsplats...

den konturerande dagen och hans djupa alvarliga röst lyddes de andra... — Nu går jag söder ut, Elsa.

— Nej, det tror jag inte, men det är alltid något särskilt med döden... — Ja, ler hon glad, en hel massa.

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

— Ja, ler hon glad, en hel massa. Och för resten kan jag inte tänka mig något ryssare än att dö, innan jag fått vara med om något...

PERSONLIG FÖRETAGEN

TUR TILL PACIFIKKUSTEN GENOM

CANADISKA KLIPP-BERGEN

Special - tag LÄMNAR WINNIPEG

den 30 Juni, kl. 11.30 e.m.

Watrous, Saskatoon, Wainwright, Edmonton, Jasper, Mt. Robson, Prince Rupert, Prince George, Kitwanga, Terrace, Vancouver, Victoria, Seattle.

VALFRI RÖST FÖR ÅTERFÄRDEN

Canadian National Railways

20 POPULÄRA FARTYG

3 EMPRESSES OCH 5 OLJEBRÄNNARE till och från EUROPA

P. M. DAHL S.S. AGENCY, 325 Logan Ave., Winnipeg.

DET FINNES HOPP

KURIKO

Intet fall har varit så svårt, intet lidande så hopplöst, att icke detta gamla beprövade läkemedel — Kuriiko — varit vällyckat...

SÄNDER GRÄDDE TILL

CITY DAIRY LTD.

Garanterad god betjäning

CITY DAIRY LTD., Winnipeg, Man.

UNGA MÄN

“LIFVETS HEMLIGHETER”

Den bästa mejeribetjäning i Winnipeg — har varit vår annonserade politik till de invånarna i Winnipeg, som vi betjina.

